

et overmaade bestemt Spørgsmaal; men jeg skal tillige tilføie, at, uagtet Forespørgselen var stillet i almindelige Udtryk, indeholdt min Motivering af den, da jeg fremsatte den, — jeg har her i dette Dieblit i min Haand et Afstryk af min Motivering ved denne Leilighed — dog udtrykkelig og bestemt det enkelte Tilfælde, der havde foranlediget Forespørgselen, saa der var al Underretning for den høitærede Justitsminister til at kende det bestemte Tilfælde, inden han kom til at svare paa Forespørgselen. Jeg nævnte det — hvilket endnu vil sees i Rigsdagstidenden — aldeles bestemt og sagde, at det var det, der havde foranlediget Forespørgselen om, om ethvertsomhelst Arbeide inde i Husene var forbudt.

Det gjør mig ondt, at jeg ikke har truffet den rette Veie at gaae med Hensyn til at faae det ønskelige Svar; men jeg vilde have været den høitærede Justitsminister megen Tak skyldig, om han tidligere havde havt den Godhed at antyde, hvilken anden Veie jeg skulde være gaaet, for at faae et bestemt Svar, end den, jeg gik; men den høitærede Justitsminister erklærede den Gang, at han selv ikke vilde indlade sig paa at svare paa Spørgsmaalet, da Svaret maatte gives af Domsstolene. Jeg kunde altsaa ikke af disse Omstændigheder finde Anledning til at troe, at jeg fra den høitærede Justitsministers Side vilde kunne faae et mere bestemt Svar ved at gaae en anden Veie. Efterat det større Lovforslag, efterat være gaaet igjennem dette Thing, var forkastet i det andet Thing, og Loven dermed er gaaet hen, saa har jeg anset det for min Pligt at gjøre et sidste Forsøg paa, dog at skaffe de her omhandlede Folk, der ikke udgjør noget ringe Antal, da det gjælder flere Hundrede Arbeidere her i Kjøbenhavn, saavidt muligt, en bestemt Underretning om, hvad de lovligt kunne tillade sig og ikke lovligt kunne tillade sig. Det er meget beklageligt, at Folk i Almindelighed ikke ere meget oplyste om, hvad Veie de retligen skulle gaae. Naar den høitærede Justitsminister bemærkede, at, om end de Vedkommende, for at unddrage sig for videre Ubehageligheder, havde fundet sig i at betale 1 Rd. i Mulct, saa vare de dog derved ikke affaarne fra at faae

Spørgsmaalet nærmere undersøgt og paaføndt, saa kan det meget godt være; men jeg er overbevist om, at, ligesom jeg selv ikke veed, hvilken Veie man skulde gaae, eller hvorledes de Vedkommende skulde kunne skaffe sig en saadan Afgjørelse, efterat de havde erlagt Mulcten, saaledes holder jeg mig ogsaa overbevist om, at heller Ingen af de Paagjældende vide det; og jeg troer tillige at kunne tilføie, at de Paagjældende, selv om de havde en Anelse derom, tillige havde en vis Forestilling om, at det ikke vilde nytte dem Noget; thi det forekommer mig, at det skulde være ad Ansøgningens Veie, at de skulde opnaae Sligt, og, som bekendt, ville de vel ikke kunne vente ad Ansøgningens Veie, altsaa ad Raadens Veie, at faae en Opreisning, uden at blive anbefalede af vedkommende Politievrighed; men de Paagjældende, hvem denne Bestemmelse nærmest rammer, have ikke nogen stor Tro til, at Politier vilde meddele en saadan Ansøgning nogen anbefalende Erklæring. De vilde altsaa neppe, selv om de kunde gaae denne Veie, have forsøgt det, idet de, som sagt, have den Forestilling, at et saadant Skridt vilde være uden Resultat. Jeg troer, at den hele Sag lettest, bedst og sikkest vil finde sin Afgjørelse derved, at den lovlige Magt i alle sine Dele virker for, at et Lovforslag, som det nærværende, ophøies til Lov.

Justitsministeren: Jeg frygter for, at den ærede Forslagsstiller, dersom han i andre Sager gaaer frem paa samme Maade som i den omhandlede, vil være ligesaa uheldig i sine Resultater; thi Ministeriet kan ordentligvis ikke indlade sig paa at give saadanne almindelige Fortolkninger angaaende Lovene. Naar Ministeriet skal indlade sig herpaa, maa det vide, i hvilken Henseende der opstaaer Tvivl om Loven, men i den skriftlige Forespørgsel af den ærede Rigsdagsmand fandtes der ikke den allermindste Hentydning dertil. Efterat den skriftlige Forespørgsel var kommen ind, men, inden Interpellationen blev stillet, henvendte den ærede Forslagsstiller sig til mig, for at faae at vide, om der ikke snart kom Svar; men jeg var saaledes bleven vildledt ved den almindelige Forespørgsel, at jeg troede, at Sagen var foresalden paa et ganske andet